

»(Sikkerhedsrådet) *beslutter*, at alle De forenede Nationers medlemsstater, indtil gidslerne er løsladt og velbeholdent afrejst fra Iran, skal

(a) forhindre, at der af deres statsborgere eller fra deres territorier foretages salg eller leverance til eller bestemt for iranske regeringsmyndigheder i Iran eller til nogen fysisk eller juridisk person til brug for nogen virksomhed i Iran af alle artikler, varer eller produkter med undtagelse af fødevarer, medicin og forsyninger, der udelukkende har medicinske formål, hvad enten de hidrører fra deres territorier eller ej;

(b) forhindre forsendelse pr. skib, luftfartøj, jernbane eller andet transportmiddel hjemmehørende i deres lande eller ejet eller chartret af deres statsborgere eller befordring i transit ad landevejen gennem deres territorier af nogen artikler, varer og produkter, det være sig plomberede eller ikke-plomberede, omfattet af litra (a), og som er konsigneret til eller bestemt for iranske regeringsmyndigheder, nogen fysisk eller juridisk person i Iran eller nogen virksomhed i Iran;

(c) undlade at yde nye kreditter eller lån til de iranske myndigheder, til nogen person i Iran eller til nogen virksomhed, der er kontrolleret af iranske regeringsmyndigheder, og for så vidt angår sådanne personer eller virksomheder undlade at stille nye kreditmuligheder til rådighed eller tillade en væsentlig udvidelse af eksisterende ikke-dollar-beholdninger eller tillade mere favorable betalingsbetingelser end dem, som sædvanemæssigt anvendes ved internationale handelstransaktioner; de skal forretningsmæssigt udøve alle rettigheder i tilfælde af, at afdrag og renter på eksisterende kreditter og lån ikke betales til forfaldstid, og kræve, at enhver fysisk eller juridisk person inden for deres jurisdiktion forholder sig på samme måde;

(d) forhindre forsendelse fra deres territorier pr. skib og luftfartøj hjemmehørende i Iran af produkter og varer, der er omfattet af forannævnte litra (a);

(e) indskrænke personalet ved de hos dem akkrediterede iranske diplomatiske repræsentationer til et minimum;

(f) forhindre deres statsborgere eller firmaer på deres territorier i at indgå nye servicekontrakter til støtte for industriprojekter i Iran med undtagelse af projekter inden for sundhedssektoren;

(g) forhindre deres statsborgere eller nogen fysisk eller juridisk person i på deres territorier at indgå i nogen virksomhed, som omgår eller har til hensigt at omgå beslutningerne i denne resolution;

beslutter, at alle de forenede Nationers medlemsstater omgående skal iværksætte beslutningerne i denne resolutions operative paragraf 2, uanset om der måtte foreligge kontrakter eller licensaftaler, der er indgået før datoen for denne resolution.«

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, stk. 1

Af hensyn til den parlamentariske kontrol med lovens gennemførelse i form af en eller flere kgl. anordninger er det anset for tilstrækkeligt, at de i loven om det udenrigspolitiske nævn (lov nr. 54 af 5. marts 1954) indeholdte almindelige bestemmelser om nævnbehandlingen finder anvendelse for sådanne anordningers vedkommende.

Det forventes ikke, at de foranstaltninger, som måtte blive gennemført, vil medføre udgifter, som kræver bevillingsmæssig hjemmel. Skulle dette imidlertid blive tilfældet, følger det af almindelige regler, at sådan hjemmel må tilvejebringes. Nogen udtrykkelig bestemmelse herom er det ikke fundet påkrævet at optage i lovforslaget.

Til § 1, stk. 2

Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 2, i lov nr. 156 af 10. maj 1967 om visse forholdsregler i henhold til De forenede Nationers pagt.

Til § 1, stk. 3

Ved i § 1 i lov nr. 156 af 10. maj 1967 generelt at henvise til de forholdsregler, der besluttet af sikkerhedsrådet, hjemler bestemmelsen indgreb i tidligere indgåede kontrakter, såfremt sikkerhedsrådet måtte træffe beslutning herom. Dette var således tilfældet i forbindelse med sikkerhedsrådets beslutninger om forholdsregler mod Sydrhodesia, jfr. herved § 4, stk. 1, i kgl. anordning nr. 333 af 18. september 1968. En bestemmelse herom indeholdes også i det forannævnte forslag til sikkerhedsrådsresolution vedrørende Iran.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, stk. 3, tilsigter i denne henseende at skabe hjemmel for indgreb på linie med loven af 1967.

Til § 2

Strafferammen svarer til borgerlig straffelovs (lovbekendtgørelse nr. 411 af 17. august 1978) § 110c, der fastsætter straf for overtrædelse af bestemmelser, der i henhold til lov måtte være givet